

Виолета Станичич:

“Наградата LUX търси филми, които се фокусират върху европейската идентичност”

» На 2 стр.

Ованес Торосян за „Аве”

» На 3 стр.

Стефан Китанов:

„Фестивалът е на 16, чувствам се тийнейджър”!

» На 4 стр.

www.siff.bg

Разпространява се безплатно

9 МАРТ, 2012 г.

БРОЙ 1, ИЗЛИЗА ВСЕКИ ФЕСТИВАЛЕН ДЕН

ЙОРДАНКА ФАНДЪКОВА, КМЕТ НА СОФИЯ:

София Филм Фест Извоюва авторитет!

Как изглежда Международният София Филм Фест през погледа на кмета на столицата?

Международният София Филм Фест е мащабен форум, който традиционно присъства в Календара на културните събития на Столична община. Това успешно и амбициозно културно начинание извоюва авторитет както в България – пред своята публика и професионалистите от индустрията, така и в международен план. Признат за един от най-значимите кинофестивали в света, подреден до фестивалите в Кан, Берлин, Венеция, Москва, Карлови Вари и Торонто – това е резултат от амбицията и професионализ-

ма на екипа, който го подготвя. А това дава основание Столична община решително да подкрепи усилията на организаторите. Да видим различното, некомерсиалното кино, да се срещнем с творци от световна величина, да се реализират срещите на професионалистите за обмяна на идеи в рамките на София Мийтингс – това са част от възможностите, които Фестивалът предоставя. Именно подобни мащабни международни прояви в областта на културата, привличащи в българската столица професионалисти от цял свят, работещи във и за киното, са предпоставка за възможностите на града ни да

» На 2 стр.

Миналата година г-жа Йорданка Фандъкова връчи Наградата на София на легендата Клаудия Кардинале.

ФИЛМИТЕ ДНЕС

НДК – ЗАЛА 1

19.30 **Аве**
Ave, 86' Официално откриване

КИНО ЛЮМИЕР

16.00 **Операция: „Шменци капели”**
Operation Taradiddle, 119'

18.30 **Анонимен**
Anonymous, 130'

21.00 **Търва земя**
Terraferma, 88'

ДОМ НА КИНОТО

16.30 **СФФУ: Най-щастливото момиче на света**
The Happiest Girl in the World, 100'

18.30 **Атенберг**
Attenberg, 95'

20.30 **Ариранг**
Arirang, 100'

CINEMA CITY

19.00 **Пина**
Pina, 100'

21.00 **Фауст**
Faust, 134'

Ден на Европейското кино и Наградата LUX

Информационното бюро на Европейския парламент в България в партньорство със София Филм Фест и Френския културен институт организира за втора поредна година Ден на европейското кино и наградата LUX в рамките на Фестивала. Денят е посветен на представяне на два от трите филма финалисти за наградата за кино на Европейския парламент за 2011 година – „Снеговете на Килиманджаро” и „Атенберг” **Още по темата на стр. 2 и 4**

ПРЕСЦЕНТЪР

Дни преди официалното откриване на София Филм Фест 2012 пресцентърът в зала МАТИ'Д започна да кипи в ритъма на Фестивала. На 7 март документалистката Златина Русева представи пред акредитираните журналисти гостуващата програма от документални филми от Международния филмов фестивал „Мелениум”, който се провежда всяка година в Брюксел. Г-жа Русева акцентира върху филмите, които ще бъдат представени на София Филм Фест, като разкри целите и идеите на международния форум, който организира заедно с Любомир Георгиев. Специален гост на панорамата ще бъде г-н Антонио Виджиланте, директор на ООН – Брюксел и директор на Програмата за развитие на ООН – офис Брюксел. На 8 март в пресцентъра на Фестивала бе представена наградата LUX на Европейския парламент в рамките на София Филм Фест 2012. Специален гост на Фестивала е актрисата Ариан Аскарид, която играе главна роля във

филма „Снеговете на Килиманджаро” – носител на наградата LUX. По-късно последва още една пресконференция, посветена на форума „Визия за Балка-

ните – творчески поглед към Югоизточна Европа”, организиран от ЮНЕСКО в рамките на София Филм Фест 2012.

“София Филм Фест извоюва ...

» **Om 1 стр.**

стане Европейска столица на културата.

С какво според Вас този фестивал допринася за живота и имиджа на София?

Както вече казаха, да бъде столицата ни домакин на международно признат кинофорум, да посрещаме тук лицата на световното кино, които само преди седмици са дефилирали по червения килим в Берлин, да видим сред първите в света най-нашумелите заглавия дни след премиерите им – това безспорно поставя града ни във фокуса на вниманието. Много чуждестранни творци се запознават с красотата и историята на нашата столица, а вярвам и че много от тях ще се възползват от възможностите да снимат свои следващи творби тук.

Наградата на София става традиционна за София Филм Фест. На коя филмова звезда мечтаете лично да връчите тази награда?

За мен е чест да връчвам наградата на фестивала София Филм Фест. Оценявам високо творческите постижения и таланта на актьорите и режисьорите, получили Наградата на София. Това са личности като Рангел Вълчанов, Клаудия Кардинале, Никита Михалков, Тони Палмър, Вим Вендерс, Сър Алън Паркър, Жан-Клод Карриер и други. Това са имена, които са доказали своите творчески способности. Като

кмет за мен е важно, че идвайки в София, те допринасят както за популяризирането на филмовия фестивал и културния столичен календар, така и за известността на града ни.

В Международния конкурс на Фестивала винаги е включен поне един български филм. Какво мислите за съвременното родно кино?

Българското кино най-сетне „проби“ в комерсиалните зали, българският зрител купува билети за български филми. Това не е ли успех?! Отличният прием на българските филми в кинозалоните е само една от победите на българското кино. Другата – бяха създадени филми, които получиха международно признание на фестивали извън България, филми, които са закупени за разпространение в кинозалони в чужбина. Един от филмите, които показаха формулата за добро българско кино, е „Светът е голям и спасение дебне отвсякъде“ на режисьора Стефан Командарев, който впечатли всички нас – публиката. Още помня препълнената Зала 1 на НДК на премиерата на филма, както и аплодисментите по време на финалните надписи. През 2008 г. Столичната програма „Култура“ съфинансира още един филм, привлякъл интереса на публиката и на фестивали извън България – „TILT“ на продуцентската компания „Чучков Бръдарс“.

Ако можехте да заснеме-

те София с кинокамера, кои места задължително щяха да присъстват във Вашия филм?

София има голям потенциал като град с хилядолетна история. Едно от местата, които бих искала да покажа, разкрива уникалната история на София, културно-историческото наследство в центъра на града – Ларгото и бул. „Княгиня Мария Луиза“. При археологическите проучвания бяха намерени уникални паметници от античността и средновековието. Те ще бъдат експонирани като един античен културно-исторически комплекс в сърцето на града. Гостите на града ще могат да видят древната история на Сердика-Средец-София, която е част от историята на Европа. Ще спомена само, че от римската и късноантичната епоха се разкри трасето на decumanus maximus – главната римска улица в посока изток-запад. София има и прекрасни паркове. През 2010 г. отворихме за гражданите и гостите на София парка при Военната академия с невероятна атмосфера, където Общината съвместно с Националната опера организира „Оперни вечери в парка“ – събитие, което се радва на голям зрителски интерес. Изпълняваме поетапно реконструкцията на паркове. През 2011 г. извършихме ремонт на част от Южния парк, предстои на Борисовата градина.

Ако днес бяхте актриса, коя е ролята, която бихте избрали в киното?

За мен е важно всеки човек да тежи на мястото си. Моята „роля“ е зададена от гражданите на София, които с избора си поставиха и приоритетите, и задачите, които трябва да изпълня. За мен са важни работата и по-

стигнатите ежедневни резултати за града ни.

Знаем, че сте киноман. Какви филми обичате да гледате със семейството си?

Обичам всички хубави филми с добри позитивни послания.

Столичната община активно участва в проекта „София Филм Фест за учаци“. Това начинание помогна ли за изграждането на активна филмова публика?

Подкрепяме този проект, който научи младите хора в София, че в Дома на киното могат свободно да видят нови, различни, некомерсиални и провокативни филми. Подкрепяме този проект, защото възпитава ново поколение кинопублика, дава началото на изграждането на добър вкус и критичност към това, което се поднася в кинозалоните. Младите хора изразяват отношение чрез участие в дискусии, получават възможност да разширят погледа си върху световното, европейско то и националното кино, срещат се с родни творци. Вероятно сред тях, младите зрители, се крият утрешните създатели на успешни български филми.

Какво очаквате от 16-ото издание на Международния София Филм Фест?

Очаквам поредното успешно издание на Международния София Филм Фест. Очаквам да видя интересни заглавия от световното кино, както и българските заглавия в Международния конкурс. Като киноман съм в очакване и на панорамата „Дикенс на кино“ с филми по най-известните произведения на британския класик. Очаквам отново да посрещнем именити творци като специални гости, както и новите носители на Наградата на София, връчвана от Столична

ФИЛМИТЕ ДНЕС

КИНО „ОДЕОН“

19.00 **Огнярят**
Stoker, 83'

20.45 **Трябва да говорим за Кевин**
We Need To Talk about Kevin, 112'

ФРЕНСКИ ИНСТИТУТ

19.00 **Ничия земя**
No Man's Land, 98'

21.00 **4 месеца, 3 седмици, 2 дни**
4 Months, 3 Weeks, 2 Days, 113'

община, които ще добавим към дългия списък с велики имена от родното и световното кино. Пожелавам успешно провеждане и на Международния форум на ЮНЕСКО „Идеите на Балканите: Творчески поглед към бъдещето на Югоизточна Европа“, част от програмата на „София Мийтингс“. Очаквам и искрено пожелавам препълнени салони и публика, която да остане доволна от случващото се в програмата на София Филм Фест.

Виолета Станичич:

Наградата LUX търси филми, които се фокусират върху европейската идентичност”

Една от знаковите награди за съвременно тематично европейско кино – наградата LUX на Европейския парламент, вече има своята история и на София Филм Фест. За тазгодишното представяне на LUX в рамките на Фестивала, програмирано ден преди официалното откриване, разказва **Виолета Станичич**, ръководител на Информационното бюро на Европейския парламент в България.

Марката „европейско кино“ съществува още отпреди Фелини и навярно ще съществува и много след, примерно, 50-ата годишнина на наградата LUX, ако се опитаме да надникнем в бъдещето.

Европейският парламент има точно тази амбиция с наградата LUX – да подчертава идентичността, особеността на ев-

ропейското кино и да подпомага разпространението му. В крайна сметка, нека да припомним, че наградата не се изразява в конкретна сума, която получават създателите на победилите филми, а във факта, че филмът получава възможност за превеждане и субтитриране на 23 европейски езика и по този начин и възможности за дистрибуция в различните страни на Европейския съюз. Тази година сътрудничеството ни със СФФ се разширява, като в рамките на Фестивала успяваме да покажем няколко пъти двата филма – победителя от последното издание на наградите „Снеговете на Килиманджаро“ и „Атенберг“, който беше измежду финалистите. Трябва да се отбележи също така, че българската публика ще има възможността и удоволствието да види тези филми първа – в повечето страни, членки на Европейския

съюз, тези официални прожекции са обикновено около 9 май.

Наградата LUX не е типична филмова награда – т.е. тя се дава на едни добри нови европейски филми, но акцентът не е толкова върху киноизкуството, колкото върху проблематиката им.

Да, тя наистина не е кинаджийска награда в този смисъл – критерият не е особените постижения в киноизкуството. Тя търси друг подход – търси филми, които по някакъв начин се фокусират върху европейската идентичност, които преминават границите на отделните националности в Европа, които дефинират нашите ценности, нашите проблеми, тревогите, които вълнуват европейците, борбата с всичко – с кризата, с отчуждението, без да бъдат по никакъв начин външно манифес-

тиражи. Обикновено това са едни много интелигентни и не толкова зрелищни и комерсиални филми и наградата LUX обръща прожектора, хвърля светлина именно върху този проблем – с какво ние в Европа се различаваме, примерно, от масовата американска публика.

Прожекцията на наградения филм „Снеговете на Килиманджаро“ на Робер Гедигиан на СФФ, за която дойде и главната актриса Ариан Аскарид, беше последвана и от дискусия с публиката...

Да, с това ние се опитваме да възкресим едно позабравено изкуство – на дискусията, на диалога. Избрахме датата 8 март съвсем не случайно. Точно на 8 март преди 24 години, отново в Дома на киното, докато всички останали празнуват Международния ден на жените, една малка група от може би най-знаковите български интелектуалци гледа филма „Дишай“ на Юри Жиров за проблемите със замърсяването на Русе. Когато се появи тази възможност да избираме дата, на мен ми се стори много добър културен и политически цитат отново да покажем на тази дата умно и интелигентно кино, което може би няма онзи политически заряд, който тогава филмът „Дишай“ е имало, но със сигурност носи заряд за разговор за кризите, през които преминаваме днес като общество.

Наградата LUX

Наградата LUX е учредена през 2007 година като символ на подкрепата, която Европейският парламент оказва за филмовата индустрия и нейните творчески намерения. Наградата ежегодно отличава филми, чиито теми са значими и стойностни за европейския публичен дебат. Заедно с историите, които разказват, филмите обръщат внимание на важни въпроси – за ценностите, които споделят жителите на Европа, за начина, по който се справят с общи проблеми като имиграцията, справедливостта, солидарността, публичните свободи и основните човешки права. Независимо от представените обществени проблеми, филмите, селектирани за наградата LUX, разкриват душевността на европейците, техния живот, убеждения и съмнения, тяхното търсене на идентичност. До момента единственият български участник в конкурса за наградите LUX е филмът на Камен Калев „Източни пиеси“, селектиран през 2009 година. Директорът на СФФ Стефан Китанов е бил член на международното жури при учредяването на наградата. От 4 години Мира Сталева, заместник-директор на София Филм Фест и директор на София Мийтингс, е българският представител в международното жури за наградата LUX.

МЕЖДУНАРОДЕН КОНКУРС

АВЕ

След като събра куп международни награди, „Аве“ на Константин Божанов ще участва в конкурсната програма и на престижния кинофорум у нас. Освен в Балканския конкурс, филмът ще води битка и за голямата награда в Международния конкурс на София Филм Фест. Романтичната драма беше сред 45-те заглавия, селектирани за наградите на Европейската филмова академия в края на миналата година. Продук-

цията беше представена и на кинофестивалите в Триест, Гьотеборг, Солун и Тромсьо, а в „Монд“ я определи като „един от най-силните български филми през последните години“.

Сюжетът разказва за младо момче, пътуващо на автостоп за погребението на свой приятел. По пътя Камен среща 17-годишната Аве, която е избягала от къщи. При всяко ново прекачване по пътя момчето измисля нови истории за двамата и с тях предизвиква все по-големи неприятности за Камен. Въвлечено, без да иска, в това приключение, момчето започва да се влюбва в неувимата Аве...

ФИЛМИТЕ ДНЕС

EURO CINEMA

19.00 **Шахта № 8**
Pit No 8, 90'

21.00 **Когато клонът се счупи**
When the Bough Breaks, 147'

Константин Божанов:

„Не е необходимо да вземеш кораб, за да отидеш до несъществуващо село на Дунава“

ма траектория.

Значи, имаме трите плана – особената геометрия на физическото придвижване, вътрешното, духовното, движение и един трети пласт – на думите, които невинаги съвпадат с т.нар. обективна действителност, дори често са в противоречие с нея.

До голяма степен „Аве“ е филм за сблъсък на едни млади хора със света на възрастните, за първата им среща със смъртта и за един по-различен тип любов. И в сблъсъка си със света на възрастните двамата герои имат различни предпазни механизми: докато Аве е патологична лъжкчия и фантазьорка, Камен е герой, обрнат навътре и затворен към света. И при това положение и двамата герои са изолирани и думите и подборът на думите при комуникацията с възрастните се явяват защитен механизъм, който ги запазва такива, каквито са.

Тоест – един вид историята на Холдън Колфийлд и на една по-меланхолична Пипи Дългото чорапче, разказана на съвременен език.

Определено Холдън Колфийлд

е една от инспирациите за създаването на Камен. Той, макар да има допирни точки като философия и с мен самия, е изключително различен от мен и у него откриваме повече черти на Холдън Колфийлд, отколкото мои. А за Пипи Дългото чорапче... да, по някакъв начин Аве със своите измислени истории е такава именно като следствие и отпор на едно реално отсъстващо от живота й семейство.

А изборът на Ованес Торосян и Анжела Недялкова, защото те наистина са страхотно балансиран тандем?

Още от началото бях наясно, че ако нямах точните актьори, точния кастинг, точния баланс и точната химия между актьорите, филмът не би се получил. Беше много трудно да повярвам във всички други млади актьори, професионални или не, явили се за ролите на Аве и Камен. Междувременно, химията между Анжела и Ованес беше нулева и при финалния си избор аз на практика умишлено промених сценария, променяйки динамиката на отношенията им. Вместо химията на привличането, аз използвах антагонистичността между двамата и чув-

ството на взаимен дискомфорт, на нестабилност, което всъщност се оказа в много по-голяма полза на историята, отколкото една химия на привличането.

Да завършим с епизодичната роля на Бруно Ес. (истински подарък за киноманите) и с това, което той казва на Камен (на немски!) в несъществуващото село на Дунава: „Така се рисуват хора. Но понякога тези, които рисуваш, може да са мъртви“...

Той беше първият актьор, когото издирих и привлякох за този филм. Бруно имаше аутизъм и се отнасяше с почти детска чистота към света. Говореше за себе си в трето лице, защото самият той се виждаше някак отстранен. Не беше напуснал Германия от 70-те години. Неговият образ във филма е ключов, защото той, дялото, артистичният човек, е много различен от цялото семейство на приятеля на Камен, на самоубилото се момче. Диалогът на Бруно с Камен беше импровизиран от самия Бруно и на едно емоционално, не толкова аналитично, ниво има много общо с духа на филма. Самият начин, по който Бруно се изразяваше, беше един вид поезия. Той беше самобитен музикант и художник примитивист – така всъщност го открива и Вернер Херцог навремето – и въпреки аутизма си, неговата адекватност и разбиране по отношение на историята бяха изключителни. Почина няколко месеца след заснемането на сцените с него и съм много щастлив, че имах възможността, макар и за кратко, да познавам този изключителен човек.

Тази вечер от 19.30 ч. се открива 16-ото издание на София Филм Фест с българския филм „Аве“ на Константин Божанов. Това е един от най-очакваните филми на годината. Творбата поддържа едно естествено напрежение, което не е кинаджийски трик, а същност на разказваната история – хем универсална, хем никак си кореспондираща с тукашната действителност (малко преди началото на снимките Константин Божанов получава предложение да пренапише сценария, като пренесе историята в Сиатъл, но отказва, понеже не му се струва естествено). Филм с много тъмни и слабо осветени пространства и с двама много цветни главни персонажи. Филм с цитати за ценителите (музикалните фрагменти от Марк Рибо и участието на

Бруно Ес. от „Каспар Хаузер“ и „Строузеке“ на Херцог). Филм, за който, въпреки големите международни признания, тепърва има много да се говори.

Да започнем от покрайнините – „Аве“ започва от покрайнините на София и следва своя специфична траектория през „покрайнините на този неразгълкуван свят“, ако трябва да цитираме ирландския поет Дезмънд Йгън...

Идеята беше да се тръгне от град, от един урбанистичен пейзаж, и постепенно да се стигне до една пасторалност, каквато примерно реката внушава. На практика не е необходимо да вземеш кораб, за да отидеш до несъществуващо село на Дунава. Но за мен беше важно героите да изминат не само едно духовно и интелектуално развитие в историята, но и физически да се движат в една такава непредвиди-

Ованес Торосян:

„Имах усещането, че всичко сякаш ми е ясно...“

След осемчасова репетиция в театъра Ованес Торосян ни разказа за работата си в един много истински филм, за актьорската професия и колко важно е да не бъдеш сериозен.

Премиерата на „Аве“ предстои, какво би искал да кажеш за филма, извън рекламните изречения?

Нещо съвсем кратко и ясно –

филмът е много истински.

Кои за теб са нещата, които един актьор не трябва да забравя в работата си?

Може би, първо, никога да не забравям откъде съм тръгнал, това върви с желанието да не се взимам на сериозно. Защото нямаш гаранция, че със следващата стъпка няма да се провалиш. Приемам всяка роля за нещо свършено ново и

неизвестно. Внимавах, учиш се и не забравяш да развиваш уменията си.

И какво ново откри по време на работата си в „Аве“?

Участието ми в „Аве“ е първата ми главна роля. Мисля, че се научих да водя действието във филма. В „Аве“ ние с Анжела водим действието и много се надявам да съм се справил. Поначало това е трудна задача.

Искаше ли да научиш нещо за твоя персонаж предварително?

Имах усещането, че всичко сякаш ми е ясно. С Константин Божанов много говорихме предварително за образа, за историята му. Имаш и голяма свобода, която

пък пораждаше притесненията ми дали ще успея да издържа цял филм на гърба си?

В момента репетираш усилено в театъра, доскоро си се снимал, как премина прехода от снимачната площадка до сцената?

Доскоро бях оставил театъра на втори план. Преходът ми беше труден. Заминах за Хасковския театър за репетиции с Лилия Абаджиева. Бях позабравил какво е да си на сцена. Театърът иска страшно много отдаване и енергия от актьорите. А и определено не е нещо, което можеш да оставиш по средата на процеса, за да заминеш за някой интересен фестивал в чужбина.

СТЕФАН КИТАНОВ, директор и основател на София Филм Фест:

„Фестивалът е на 16, чувствам се тийнейджър!“

След 15 успешни издания на София Филм Фест с какво още може да изненадате зрителите и верните кинолюбители?

Обратно на икономическата стагнация, ние оставаме верни на себе си. Свърхамбициозни и отговорни в подборката на световни филмови заглавия и гости. Зрителите ще останат изненадани от огромната възможност за избор на качествени филми и от многобройните гости на Фестивала, сред които носители на „Оскар“ и най-престижни световни филмови награди. Няма връщане назад. Когато играеш в Шампионската лига на кинофестивалите, се очаква да вкарваш голове, но и да играеш красиво... Но най-важното е отборът. Нашият отбор е много силен – имам невероятен късмет да работя с такива качествени млади хора!! Те спокойно могат да играят в отборите на Кан, Берлин, Венеция.

Тази година отново два български филма са включени в Международния конкурс. Това тенденция ли е, или приятно

съвпадение?

Нищо случайно. Българското кино е във възход. Тази година представяме 12 нови филма, създадени от март 2011 насам. Ще напомня, че и два български филма участват в Балканския конкурс. Един – в документалния... Пожелавам им успех. Конкуренцията е много силна. Филмите ще се оценяват от изключителни журита.

За една година намираш ли някаква положителна промяна в държавната политика в областта на производството и промоцията на българското кино?

Ще започна с промоцията. Все още в държавата няма стратегия по промоцията на българското кино. Пресен е примерът с финансирането на София Филм Фест. Министерството на културата смята, че участва в организацията на Фестивала с финансиране чрез НФЦ, което е погрешно. Няма такава европейска и световна практика. Национално значимите културни събития, включително в киното, имат национално целево финансиране, различно от

това на ресорните институции като филмов център и др. Ние смятаме Министерството на културата за съорганизатор и партньор, който следва национално отговорна политика в областта на културата. Практиката от последните години спешно трябва да се промени и културното ни ведомство да разбере с какъв капитал разполага и съзнателно да участва в неговото развитие. Същото се отнася и за промоцията на българското кино извън България. Спешно трябва да се създаде организация Българска филмова промоция, която с финансиране и организационен ресурс да се грижи за представянето на българското кино на световните филмови форуми като Кан и Берлин, както и да подкрепя представянето на българските филми на други важни филмови фестивали. Надяваме се това да залегне в приемането на новата стратегия за българското кино.

След необяснимата пауза във финансирането на филмопроизводството и опасността да се промени и системно да не се изпълнява Законът за киното, процесът бавно се възстановява. Спазването на Закона ще гарантира устойчивостта на процеса. Тази година имаме общо 15 готови игрални филма. Въпросът обаче е какво ще покажем догодина!

Мислиш ли, че роден филм скоро може да спечели награда „Оскар“ или „Златна палма“?

Да, защо не. В следващата петилетка на София Филм Фест – до 20-годишния юбилей, това е една от целите, които сме си поставили... Сериозно. Но това е общо дело. Стигането на „Светът е голям“ до 9-те номинации, успехът на „Източни пиеси“ в Кан и на „Георги и пеперудите“ в Амстердам бяха венец на усилията на всички през изминалото десетилетие. Новото започна силно. Два от общо петте източноевропейски филма в Кан бяха български! Логично е да имаме още по-големи успехи. Важното е да си постоянен и да цениш талантите, с които разполагаш. Да си пожелаем през това десетилетие светът да заговори за Нова вълна в българското кино...

Благодарение на „София Филм Фест на път“ една добра селекция от филми успява да достигне до повече зрители в страната. Как ти се струва филмовият живот извън столицата?

Положението извън София е драматично. Просто няма кина. А където има само мултиплекси или салони, контролирани от мейджърите, няма европейско кино. Опитваме се с пътуващото издание на СФФ да компенсирате тази ситуация. Поне частично. Бургас, Пловдив, Варна, Стара Загора, Сливен, Габрово, Русе, Созопол, Благоевград, Добрич, Козлодуй, Търговище... са градове на картата на София Филм Фест. Ще положим усилия тази кар-

та да е активна и да се разшири. Това е една от приоритетните ни цели за тази и следващите години.

Кои са големите творци, които все още не са гостували на Фестивала, а имаш желание да поканиш?

Много са. И списъкът ще се увеличава, защото съвременното кино създава непрекъснато нови големи автори. Не случайно имаме рубриците „Голямата петорка“ и „Големите майстори“. Но да си помечтаем: Милош Форман, Уди Алън, Франсис Форд Копола, Ларс фон Триер, Алексей Герман-старши, Мартин Скорсезе, Вернер Херцог, Франсоа Озон, Майк Лий, Тери Гилиам, Джим Джармуш, Уон Кар Вай, Ким Ки-Дук, Чен Кайге, Джан Имоу, Тим Бъртън...

Скоро навърши 50 кръгли години. Как се промени през годините. Личат ли белезите на времето?

Фестивалът е на 16, чувствам се тийнейджър. Надявам се това да се усеща в нещата, които правим. И да имаме времето на своя страна, както пее Мик Джагър. А ако преминаем към Пол Маккартни, когато стана на 64, Фестивалът би трябвало да е на 30... Почтена възраст. Да гледаме към този юбилей и към постигането на мечтите, които имаме, и създаването на новите, за да се развиваме. Един път Тери Гилиам ми каза: „Save your dreams“...

НАГРАДАТА LUX

„Снеговете на Килиманджаро“

Снощи в Дома на киното бе показан победителят в конкурса за наградата LUX за 2011 година – френският филм „Снеговете на Килиманджаро“ на режисьора Робер Гедигиан. Филмът бе представен от актрисата Ариан Аскарид. Прожекцията е организирана от екипите на Информационното бюро на Европейския парламент в България, Френския културен институт и София Филм Фест.

„Снеговете на Килиманджаро“ на сценариста и режисьор Робер Гедигиан отвежда зрителите при една семейна двойка. Въпреки че е оста-

нал без работа, Мишел живее щастливо с Мари-Клер. Двамата са влюбени повече от 30 години, децата и внуците им ги радват, заобиколен са от много близки и верни приятели. Гордеят се с постигнатото в живота, с политическите и моралните си възгледи. Абсолютно ненадейно щастие им е разбито на парчета, подобно на прозореца, през който нахлуват двама въоръжени и маскирани млади мъже, които ги завързват и успяват да избягат със събраните им пари за пътешествие до Килиманджаро. Шокът от случилото се е още по-голям, когато двамата разбират, че бруталното нападение е организирано от

един от колегите на Мишел – млад работник, освободен от работа заедно с него. Мишел и Мари-Клер постепенно научават, че Кристоф има особено основателна причина да извърши обира... „Снеговете на Килиманджаро“ е филм за това как да се справим с болката, травмата и как да простим, как да открием доброто във всеки човек.

Очаквайте в утрешния брой интервю с актрисата Ариан Аскарид специално за фестивалния вестник В програмата на София Филм Фест са предвидени още две прожекции на „Снеговете на Килиманджаро“ – на 10 март от 17.00 ч. във Френския институт и на 12 март от 16.30 ч. в кино Люмиер.

Главен редактор Деян Статулов
Автори Лора Трайкова, Преслава Преславова, Цветан Цветанов
Geo Калев, Емона Цончева, Любомир Спиров, Марин Руков, Яна Пункина, Митко Момчев, Агряна Панева - координатор Studio10.net

Стилов редактор Богдана Китанова
Превод Мария Петкова
Дизайн и предпечат Александър Рангелов
Печат Дедракс
Издава Арт Фест

Цялата отговорност е на авторите и Европейската аудио-визуална и излъчителна агенция и Комисията на европейските общности не носят отговорност за каквато и да е употреба на включената в това издание информация.

